

hold koster dem, altsaa een Trediedeel af disse extraordinaire Indtægter. Dog har Udvalget modificeret denne Regel saavidt, at man har sagt, at Amtsforvaltere med Embeder, ved hvilke der efter denne Beregning ikke vilde blive en Trediedeel tilbage af hele den Contoirholdsudgift, som Vedkommende har, skulle have et Contoirholdsvederlag fra Statskassens Side, der udgjør en Trediedeel af det Hele, afrundet opad til 50 Rd. Hvor altsaa et Afdrag af to Trediedele af disse extraordinaire Indtægter endnu lader over en Trediedeel af de Contoirholdsudgifter, som de have opgivet, tilbage, faae de det Tilbageblivende, men naar dette efter Afdraget gaaer ned under en Trediedeel af hele Beløbet, foreslaaer Udvalget, at der tilstaaes en Trediedeel, afrundet opad til fulde 50 Rd. Det er herpaa, Udvalgets Forslag er bygget, og vi have kun stillet dette ene Forslag til Loven. Det andet Forslag er nemlig kun et reent Redactionsforslag, idet vi, da Lovforslagets 3 øvrige Paragrapher ere betegnede som §§ 2, 3 og 4, hvorimod der ikke findes nogen § 1, have fundet det rigtigt at sætte „§ 1“ over Begyndelsen af Loven.

Finantsministeren: Der er egentlig ingen principiel Forskjel mellem Udvalget og mig angaaende den foreliggende Sag. Jeg er ligesaavel som Udvalget paa det Reie med, at det vilde være urimeligt at lade saa store Indtægter tilflyde Amtsforvalterne udenfor deres egentlige Lønning, som der skeer i enkelte af disse Embeder, saa at Differentsten imellem os altsaa ikke dreier sig om det egentlige Princip, men kun om den Grad, hvori Nedsættelse skal foretages. Jeg skal tillade mig at bemærke, at naar den ærede Ordfører navnlig fremdrog Procenterne som Skovcassierer, da er det ganske vist for enkelte af disse forbaufende Beløb, og de ærede Herrer ville ogsaa have seet, at jeg for mit Vedkommende har været villig til at begrænse disse Indtægter, idet der fra mig under en anden Lov foreligger Forslag om at indskrænke Udgifterne til Skovindcasseringer fra, hvad de nu ere, noget over 10,000 Rd. — til 7,000 Rd., men der er dog tillige to Ting, som jeg vil gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, og som inde-

holde om jeg saa maa sige en Slags Modsigelse mod, hvad den ærede Ordfører har sagt, idet han ganske vist for de fleste Amtstuers Vedkommende har Ret i, at de udøve de udenoms Forretninger med det samme Personale, som de have Behov for Amtstuernes øvrige Forretningers Vedkommende. Dette er ganske vist i Almindelighed rigtigt, men det er dog ikke ganske rigtigt ligeoverfor den Skovcassierer, hvis Indtægt naaer en saa høj Sum, som den ærede Ordfører nævnte. Der staaer der jo udtrykkelig: „herunder ikke indbefattet Udgifter ved Skovkassen, og dernæst er der jo forskellige Udgifter, som Skovcassierereren har, og som ikke ere medoptagne her, og det er navnlig Befordringsudgifter, idet Amtsforvalterne ere pligtige til at møde ved Skovauktioner og at føre Cataloger og ere pligtige til at møde paa Arbejdsstederne hver 14de Dag for at udbetale Arbejdspenge til Arbejderne. Netop Anvendelsen af det Princip, som jeg ved den nærmest forudgaaende Sag søgte at gjøre gjældende, medfører, at det er igjennem Skovcassierereren, at Controllen føres med Skovridernes Embedsvirksomhed og navnlig deres Pengeansvar ligeoverfor de Arbejder, der blive udførte. Det er selvfølgelig ikke saa ganske ubetydelige Udgifter der her er Tale om, nemlig Befordringsudgifterne, og naar jeg atter skal dvæle et Øieblik ved Kronborg Amtstue, der er den, hvortil dette store Procentbeløb kommer, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at det er ikke mindre end 5—6 af de største Skovdistricter, som den har Skovkasse for, idet Forretningerne fra gammel Tid ere samlede paa Kronborg Amtstue alene, hvilket vistnok er en Foranstaltning, som i og for sig ikke er hensigtsmæssig, forsaavidt den tvinger alle Kjøbere til at møde paa Esrom for at betale Skovregning — et Forhold, som ved indtrædende Vacance vil kunne afløses af en anden Ordning. Naar jeg siger, at det væsentlig er med Hensyn til Graden, at der er en Uenighed mellem det ærede Udvalg og mig, og at det er dette, som gjør, at jeg ikke kan tiltræde de Lønningsforslag, som ere fremkomne derfra, da skal jeg bemærke, at naar man foreslaaer at tage $\frac{2}{3}$ bort, saa overseer man efter min Mening, at Gagerne for Amtsforvalterne ere ansatte —